

Kunsten på Fernanda Nissen skole omfatter maleri, veggmaleri, skulptur og billedvev. Arbeidene har stilmessig og tematisk stor variasjon.

Det visuelle mangfoldet kan gi skolens elever en innføring i billedkunstens betydning, både i historisk og samtidig sammenheng. Billedkunst er en kilde til kunnskap og utforskning, spill og lek. Det dreier seg om et fag med lange tradisjoner, på linje med språk, matematikk og historie. Kunsten kan stimulere til individuell kreativitet og bidra til kunnskap med forbindelse til andre fagfelt.

Et felles trekk ved kunsten er det litterære og visuelle innholdet som barn og ungdommer kan relatere seg til. Forskjellige temaer dukker opp: *historie, eventyr, barns aktiviteter, tid og identitet*.

1. HISTORIE.

I skolens inngangsparti henger et sceneteppes utført av tekstilkunstneren Dorthe Herup. Arbeidet er håndverksmessig utført i tradisjonell veveteknikk. Betraktes veven på nært hold, vil man oppdage et stort spekter av klare farger som framstår som avstemte nyanser på avstand. Dorthe Herup farger garnet selv, og benytter gjerne gamle portrettfotografier som utgangspunkt i sine komposisjoner. Som del av en billedvev får portrettene et mindre direkte uttrykk enn på de opprinnelige fotografiene.

Skolen er navngitt etter den framstående politiker, teateranmelder og skolegrunnleggeren Fernanda Nissen (1862 – 1920). I sceneteppet skildres Fernanda Nissens liv, som var preget av et stort samfunnsmessig og kulturelt engasjement. Teppet er vevet i to deler som kan trekkes til side under forestillinger. Den venstre delen viser en gruppe fyrstikkipakkersker i streik, basert på et fotografi fra 1889. (Dette er en del av områdets lokale historie.) På 1800 – tallet var Storoplatået et utpreget fabrikkområde, og Fernanda Nissen engasjerte seg i arbeidernes vilkår.

Sceneteppets høyre del er en kommentar til Fernanda Nissens kulturelle arbeid. Vi ser henne posere foran Nationaltheatret, flankert av forfatteren Bjørnstjerne Bjørnson. Som kjent er forfatterens statue å finne foran Nationaltheatret. Bjørnson og Nissen hadde til tider en faglig utveksling, fordi Fernanda Nissen arbeidet som teateranmelder. Samlet gir sceneteppet et innblikk i en markant personlighet, og på samme tid tematiseres politiske og kulturelle prosesser. Hva kan vi lære av historien? [\(link til dokument skrevet av Dorte selv\)](#)

2. EVENTYR.

TIRIL SCHRØDER arbeider primært med maleri, skrift og tegning direkte på vegg. Arbeidene har stor tematisk spennvidde, og de forestiller gjerne figurer, landskap og arkitektur i komposisjoner som gir stort rom for fantasien og derfor kommuniserer godt med barn.

Tiril Schrøder har utført veggmaleries i fire rom i avdelingen for 1. – 4. trinn. I tråd med arkitektens intensjon fungerer rommene som «lysninger i skogen», rolige og meditative soner mellom mer travle og handlingsmettede klasse- og aktivitetsrom. Tiril Schrøder har tematisert noen av våre mest kjente folkeeventyr.

Et gjennomgående trekk er forbindelsen til vår egen tid, antydning av lokal arkitektur og moderne rekvisitter. Storo Storsenter har blitt utstyrt med tinder og tårn, Rødhette kommer seg fram på skateboard og Tornerose framstår i vår egen tid, som en jente i boblejakke. Dette er tankevekkende visuelle grep som fokuserer på aktualiteten i myter og eventyr. Hva kan vi lære av eventyrene?

Veggmaleriene kommuniserer på ulike nivåer. Komposisjonen med [Rødhette](#) er et enkelt konsept skreddersydd for de yngste barna, mens [Kvitebjørn Kong Valemon](#) er uttrykksmessig noe mer avansert. Bildene i 3. etasje, som er basert på eventyrene om [Mumle Gåsegg](#) og [Tornerose](#) har et gradvis mer sammensatt uttrykk, rettet inn mot 3. og 4. klassetrinn.

3. BARNS AKTIVITET.

VESLEMØY SPARRE JANSEN tematiserer barn og ungdom i diverse former for aktivitet. Hennes akrylmalerier er å finne på tre steder i skolebygget, - i biblioteket ved siden av inngangspartiet og i to korridorløp i avdelingen for 5. – 7. trinn.

Maleriet i biblioteket er i stort breddeformat. Det er en sammensatt og fortellende komposisjon, som en collage med avvekslende visuelle kapitler. I tråd med collage-stilen inneholder bildet mange ulike romvirkninger, perspektiv og proporsjoner, og kan slik sett også gi assosiasjoner til tegneseriemediet. Maleriet er dessuten bygget opp som en klassisk allegori over bibliotekets bruksområde. Grupper av barn fordypet i bøker avløses av eventyrlige og fantasipregede scener fra bøkenes verden. Til venstre i maleriet presenteres et portrettgalleri med barn omkranset av en jungelscene med jaguar og sjiraff. Midt i bildet sitter fire jenter og

leser foran et vindu, flankert av et klippeframspring med borg og rytterfigur. På høyre side ser vi en havutsikt med seilbåt, fisk og fiskere, og ytterst til høyre nok en påminnelse om Fernanda Nissen i form av et lite portrett.

Veslemøy Sparre Jansens tre øvrige malerier er enklere i formen og forestiller barn i aktivitet, - jenter som klatrer, gutter som tar en pause i bordtennisspillet. På et lite rundt maleri kikker en jente og en gutt stjålet fram bak oppslåtte bøker. Hvor har vi sett dette før?

4. TID.

SUSANNE KATHLEN MADER arbeider med geometrisk abstraksjon i ulike medier, - maleri, veggmaleri og skulptur. Hun har laget veggmalerier i skolens fire trappeløp, kombinert med fire veggfaste skulpturer. Fellestittelen knytter an til hovedtemaet, - «Big time, small time, wind & waves».

Tid er et relativt begrep. Ved hjelp av geometriske og fargesterke flater og linjer formidler Susanne Kathlen Mader en illusjon av organisk bevegelse som kan gi assosiasjoner til tiden i alle dens fasetter. Den lille tiden som beskriver rammen rundt vår menneskelige tilværelse, i form av år, dager og minutter. Og den ufattelig store tiden som beskriver knapt definerte vitenskapelige rammer rundt begreper som energi, masse og rom.

Susanne Kathlen Maders prosjekt er forbundet med vitenskap og forskning, som igjen er forbundet med lek. Det er et element av lek og spontanitet til stede i hennes veggmalerier og skulpturer, noe som illustreres i skulpturenes titler: Åpen, Høre, Speil og Propell. Den formale leken og utforskningen gir referanser til modernismens første fase, [Bauhausbevegelsen](#)* og de russiske [suprematistene](#)** tidlig på 1900-tallet.

Hovedarbeidet, I, følger trappeløpet i flukt med gymnastikksalen igjennom fire etasjer. Denne trappen er dessuten forsynt med store vindusflater slik at arbeidet kan betraktes fra uterommet i skolegården. De øvrige trappeløpene, II, III og IV er utsmykket med mindre malerier som ikke dekker alle veggflatene.

5. IDENTITET (kommer opp våren 2017):

I likhet med Dorthe Herups sceneteppe, tematiserer også skolens eneste uteskulptur Fernanda Nissens liv. Den er utført av KRISTINE ROALD SANDØY og PIOTR NOWAK. Skulpturen forestiller en enorm brille, hvor formen er bøyet frem av stålrør, nesten x meter høy og x meter bred. Den er montert høyt oppe på skolebyggets gavlvegg og er utformet som en såkalt binokkel, av samme type som Fernanda Nissen bar.

Brilleskulpturen, som er i stål, knytter ellers an til en [senmodernistisk](#)*** kunstretning. Innenfor *pop art*, som oppstod sent på 1950 – tallet, er manipulering med proporsjoner et utbredt virkemiddel. Dette er dessuten et trekk ved samtidskunst generelt, særlig i uterom av et visst omfang.

Et lite objekt som gjentas i monumentalt format kommuniserer gjerne på et konseptuelt (idémessig) plan. Skulpturens størrelse forsterker brillens iboende ide, - som et generelt symbol for tilegning av kunnskap. På samme tid kan skulpturen formidle et lett og uhøytidelig uttrykk, noe som kommuniserer godt med barn og ungdom.

Brilleskulpturen har dessuten en emblematiske karakter. På grunn av størrelsen er den synlig på lang avstand. Som et landemerke eller kjennetegn på bygget kan skulpturen bidra til skolens visuelle identitet over tid. Et slikt kjennetegn vil føre til undring og spørsmål rundt identitet.